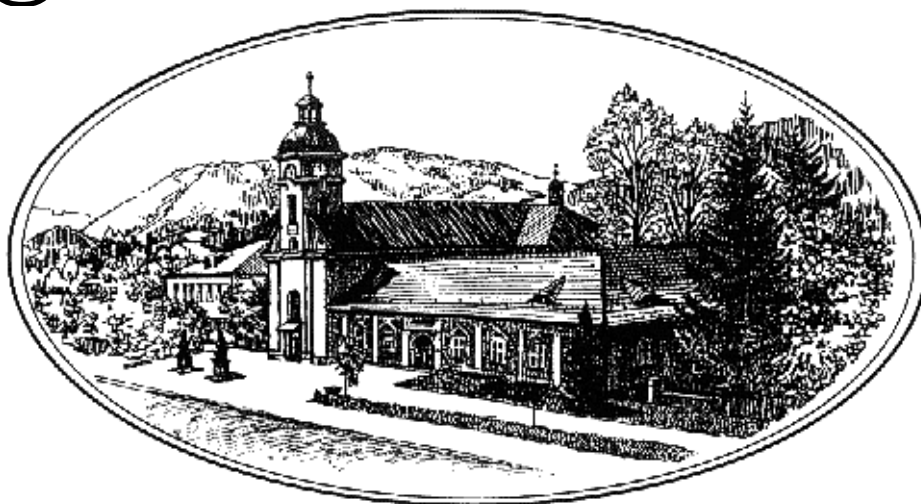

Po górach, dolinach...

Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika, w Ustroniu

Nr 4 (1235) 28 stycznia 2018 r.

Adres internetowy Parafii: <http://www.parafiaustron.pl>

E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

Słyszac głos Pana, serc nie zatwardzajcie (Ps 95)

W Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w ich synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: „Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszędłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boga”. Lecz Jezus rozkazał mu surowo: „Milcz i wyjdź z niego!” Wtedy duch nieczysty zaczął nim miotać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumiali, tak że jeden drugiego pytał: „Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne”. I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej (Mk 1, 21-28).

W wyobraźni, stańmy blisko Jezusa, który naucza w synagodze w Kafarnaum. Wsłuchajmy się w Jezusa, aby doświadczyć mocy Jego słowa i zobaczmy zdumienie innych słuchaczy Jego nauką. Słowa Jezusa, który naucza z mocą jak ten, który ma władzę, muszą poruszać słuchaczy.

Z taką samą mocą Jezus przemawia do nas dzisiaj. Jaka jest nasza postawa słuchania? Czy Jego słowa nadal nas poruszają? Jak często ulegamy rozproszonemu i słowa Jezusa ulatują obok nas? Popadamy w rutynę i przyzwyczajeniom. Jakże często jesteśmy fizycznie obecni na Eucharystii, a myślami przy sprawach niższej wagi. Wychodzimy z kościoła ubodzy, pozbawieni mocy słowa Bożego, którego nie usłyszeliśmy.

Chcimy po powrocie z Mszy świętej skupić się na tym jakie dziś słowo skierował do nas Jezus, które zdanie najbardziej nas dotknęło?

Czy jest w nim coś, nad czym powinniśmy dłużej

się zatrzymać, a może powrócić do tego fragmentu Ewangelii lub czytać i na nowo je odczytać i rozważyć?

Powróćmy do synagogi i wejdźmy w wydarzenie, jakie tam miało miejsce. Opętany człowiek krzyczy, kiedy słyszy przemawiającego Jezusa. Wyobraźmy sobie osłupienie ludzi wyrwanych z zasłuchania i zadumy. Jest to sytuacja, która potrafi przerazić. Najbardziej jednak przerażająca jest sytuacja tego biednego człowieka, który znajduje się w mocy złego ducha. Zły nie pozwala mu słuchać Jezusa, gdyż rodzi się w nim lęk i agresja. Zło, które opanowuje człowieka, przeszkadza w spotkaniu ze Słowem.

To wydarzenie w synagodze winno nam przypominać, że zło zatrzymane w sercu będzie zawsze zamykało nas na szczerze i hojne słuchanie Słowa.

Tak się dzieje, gdy jesteśmy w stanie grzechu ciężkiego. Silny niepokój, jaki budzi się w sercu pod wpływem Słowa, jest wezwaniem do oczyszczenia i zerwania ze złem. Jezus z całą mocą swojego słowa uwalnia człowieka nękanego przez złego ducha, tym samym pokazuje nam, jak wielką moc posiada Jego słowo.

Zapytajmy siebie o postawę wiary i przekonania, z jaką słuchamy Jego słowa.

Poprośmy Jezusa, aby odnowił w nas wiarę w moc Jego słowa.

Prośmy Go codziennie, aby uwolnił nas od wszystkiego, co zamyka nas na przyjęcie Jego słowa.

Wasz brat Franciszek

Cytat

Kiedy myślę i nic nie wymyślę, to sobie myślę, po co ja tyle myślałem, żeby nic nie wymyślić. Przecież mogłem nic nie myśleć i tyle samo bym wymyślił.

Ks. Jan Twardowski

„Przysięga małżeńska - wierność, dozgonność”

1. Tekst przysięgi małżeńskiej:

„Ja N biorę ciebie N za żonę (męża) i ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz, że Cię nie opuszczę aż do śmierci. Tak mi dopomóż Panie Boże Wszzechmogący, w Trójcy Jedyny, i wszyscy święci.” (kapłan - potwierdzenie przysięgi) „Co Bóg złączył człowiek niech nie rozdziela” (Mt 19,6). „Małżeństwo przez Was zawarte, ja powagą Kościoła katolickiego potwierdzam i błogosławię w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. (wszyscy) „Amen”.

2. „Ślubuję Ci”

To nie jest tylko zwykłe przyrzeczenie, ale słowa wypowiedziane podczas przysięgi małżeńskiej są przysięgą religijną, ponieważ:

- Wzywa się samego Boga na świadka
- Zlekceważeniem wierności Boga jest każda niewierność składanemu przyrzeczeniu
- Małżonkowie przyjmują siebie z rąk Boga
- W czasie sakramentu małżeństwa otrzymują pieczęć Boga oraz gwarancję Bożej pomocy

3. „Ślubuję Ci miłość” (odsylam do dwóch poprzednich numerów „Po górach dolinach” – definicja miłości chrześcijańskiej)

• Miłość, którą ślubują sobie nowożeńcy jest zadaniem do podjęcia, do rozwoju i wzrostu

• W adhortacji „Familiaris consortio” autorstwa Jana Pawła II czytamy: „Duch Święty udzielony podczas uroczystości sakramentalnej użycza małżonkom chrześcijańskim daru swojej komunii, komunii miłości. Dar Ducha Świętego jest życiowym przekazaniem dla małżonków chrześcijańskich a zarazem podnietą, by z każdym dniem zmięrzali do coraz większej więzi pomiędzy sobą na każdym poziomie: na poziomie związku ciał, charakterów, serc, umysłów, dążeń”

• Należy pracować nad sobą i się rozwijać aby dawać podstawy do miłowania

• Miłości trzeba strzec: nie narażać, dostrzegać potrzeby, spieszyć z pomocą; świadczyć oznaki miłości

• W miłość trzeba inwestować – tak jak do ognia dorzuca się drewna aby nie zgasł tak aby miłość płonęła i to coraz bardziej trzeba codziennie spełniać uczynki miłości – przykładem może być podarowany kwiatek bez okazji, poświęcenie czasu na codzienną wspólną rozmowę, pomoc w codziennych obowiązkach, powiedzieć „Kocham Cię” – tego nigdy nie będzie za wiele.

• W przypadku pojawiających się konfliktów jak najszybsze wyjaśnienie, zaproszenie do rozmowy i podjęcie działań.

• Unikanie degeneracji współżycia, rozumiane jako dbanie o czystość intencji tego aktu przejawiające się postawą otwarcia na życie. Nie traktowanie aktu małżeńskiego jako środka tylko przyjemności, lecz mające na celu zjednoczenie małżonków i pomoc w budowaniu komunii osób.

• Postawa troski o własne małżeństwo to także, częsta spowiedź, Komunia święta oraz modlitwa indywidualna oraz wspólna małżonków.

4. „Ślubuję Ci wierność”

• fundamentem i wzorem dla małżonków jest wierność na wzór Boga, który nigdy nie pozostawił swojego ludu nawet wtedy gdy ten nie raz odwrócił się od swojego Stwórcy. Nowy Testament daje nam przykład miłości i wierności Chrystusa wobec Kościoła dlatego małżonkowie powinni być dla siebie i kochać się na wzór Chrystusa. Być wiernymi pomimo wszyst-

ko, aż do oddania życia za drugiego tak jak Chrystus oddał za nas swoje życie z miłości. „ Żono, mężu kocham Cię tak jak Chrystus kocha Kościół”

• nie cudzołóż – VI przykazanie. „Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wzięwszy członki Chrystusa będąc w czyni członkami nierządnic? Przenigdy! Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą bowiem- jak jest napisane – dwoje jednym ciałem. Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym ciałem” „Strzeżcie się rozpusty...” (1 Kor 6, 15-18) „We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łoże nieskalane gdyż rozpustników i cudzołóżników osądzi Bóg” (Hbr 13, 4)

• wierność domaga się wszelkiej wrażliwości i ostrożności i czujności „słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż. A ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Jeśli więc prawe twoje oko jest Ci powodem do grzechu wyłup je i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków, niż żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła...” (Mt 5, 27-30). Odnośnie małżeństwa to natychmiast trzeba reagować na sytuacje zagrażające własnemu małżeństwu i natychmiast jest odrzucić aby nie doprowadziły do utraty wierności. Trzeba nieustannie czuwać i modlić się aby nie ulec pokusie.

5. „Że Cię nie opuszczę aż do śmierci” – nierozzerwalność

• logika rozwodów - typowo ludzkie myślenie na temat rozwodów jest siłą destrukcyjną dla instytucji małżeństwa. Dopuszczenie sytuacji rozwodowej zakłada ROZERWALNOŚĆ małżeństwa, czyli owa logika sprzeciwia się prawu Bożemu. Plan Boży jest jeden i niezmieniony. W wyniku zawarcia sakramentu małżeństwa kobieta i mężczyzna stają się jednym ciałem, a więc taka relacja domaga się statusu nierozzerwalności. Dopuszczanie przez niektórych rozerwalności małżeństwa przynosi szkodę i niszczy wielorakie dobro małżeństwa i rodziny już u samych korzeni. Nie można budować czegoś tak ważnego jak małżeństwo i rodzina zakładając nietrwałość i przygodność. Jeżeli ktoś wchodzi w małżeństwo na próbę lub zakłada, że w razie niepowodzeń odejdzie, nie może wstępować w związek małżeński. Taka osoba nie wie czym jest istota małżeństwa.

• nieodwołany dar samego siebie, trwała przynależność do siebie

• nierozzerwalność jest gwarantem i zabezpieczeniem (przed porzuceniem, pozostawieniem w sytuacji bez wyjścia, w chorobie, starości, próbie życiowej

• miłość jako niepodzielność serca

• stabilizacja życiowa

• decyzja poczęcia

• wychowanie w pełnej rodzinie, poczuciu bezpieczeństwa, wzór do naśladowania

• nierozzerwalność dobrem małżeństwa i narodu „ Cywilizacja i trwałość narodów zależy przede wszystkim od stanu ich rodzin” Jan Paweł II. Jeżeli polityk czy przywódca nie potrafi być wierny współmałżonkowi to jak będzie wierny Ojczyźnie ?

• prawda Objawiona – „Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela”.

*Źródło: Studium Teologii Rodziny w Bielsku Białej
Etyka ks. dr Franciszek Płonka
autor: Michał Łuniew*

Świat potrzebuje naszego wspólnego świadectwa wiary

Na potrzebę wspólnej modlitwy chrześcijan w obliczu świata, rozdartego wojnami, prześladowaniami i terroryzmem – zwrócił uwagę przewodniczący Stowarzyszenia Teologów Ekumenistów, ks. prof. Józef Budniak, który 21 stycznia w kościele ewangelicko-augsburskim w Ustroniu wygłosił kazanie. Referent ds. ekumenizmu w diecezji bielsko-żywieckiej przywołał także niedawne słowa kard. Kurta Kocha o tym, że „żaden z Kościołów i nikt z chrześcijan nie jest ani tak bogaty, by nie potrzebował ubogacenia ze strony innych, ani tak biedny, by nie mógł innych ubogacać”.

Odbywające się ramach Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan nabożeństwo w ustronimskim kościele luterzańskim zgromadziło m.in. duchownych katolickich i ewangelickich, z proboszczem miejscowej parafii

św. Klemensa, ks. Wiesławem Bajgerem oraz gospodarzem, proboszczem ewangelickiej parafii ap. Jakuba Starszego, ks. Piotrem Wowrym – radcą Konsystorza Kościoła ewangelicko-augsburskiego w RP.

Szczególnym momentem spotkania była modlitwa wiernych, podczas której duchowni różnych wyznań dziękowali Bogu za pokarm, jakim jest słowo Boże, oraz prosili o siłę w dawaniu na co dzień świadectwa jedności.

W kazaniu profesor zaapelował o wspólne świadectwo wiary w obliczu licznych kryzysów, jakie nękają świat. Przypomniał jednocześnie, że ubiegły rok był naznaczony obchodami 500-lecia Reformacji.

Zwrócił uwagę, że należy być wdzięcznym Bogu za wszystkie spotkania i wymiany duchowe podczas nabożeństw, które w ramach tego czasu jubileuszowego się

odbyły. Wskazał przy tym na ważną rolę Cieszyzna, który jako jedno z 68 europejskich „Miast Reformacji”, inicjował

liczne wydarzenia ekumeniczne.

Teolog nawiązał do listopadowej wizyty w Kamieniu Śląskim i w Opolu kard. Kurta Kocha, przewodniczącego Papieskiej Rady dla Popierania Jedności Chrześcijan. Przywołał jego słowa o potrzebie wzajemnego ubogacania się dobrami duchowymi. Myśl purpurata, zawarta w konstatacji, iż „żaden z Kościołów i nikt z chrześcijan nie jest ani tak bogaty, by nie potrzebował ubogacenia ze strony innych, ani tak biedny, by nie mógł innych ubogacać”, zdaniem ks. Budniaka, trafnie oddaje zabiegi ekumeniczne wśród wyznawców Chrystusa.

Tłumacząc hasło tegorocznej modlitwy o jedność chrześcijan – „Prawica Twoja wstawiła się mocą” (Wj 15,6)”, zaproponowane przez ekumenistów z Karaibów, kaznodzieja wytłumaczył, na czym polega zjawisko nieludzkiego wyzysku kolonialnego, jakie niejednokrotnie jest udziałem wielu wiernych w tym regionie świata.

Profesor wspominał także inicjatywę sprzed 20 lat, gdy ówczesny sekretarz generalny Światowej Rady Kościołów, ks. Konrad Raiser powołał do życia Globalne Forum Chrześcijańskie, będące nieformalnym forum spotkań chrześcijan ze wszystkich tradycji wyznaniowych, bez członkostwa i struktur organizacyjnych. Wyjaśnił, że ten ruch chce dzielić się doświadczeniem wiary w Jezusa Chrystusa i poszukiwać spraw, którymi można się wspólnie zająć, pomimo braku jedności.

Uczestnicy nabożeństwa, podczas którego wystąpili wspólnie chóry katolicki i ewangelicki, otrzymali specjalny kalendarz ekumeniczny, wydawany przez wydział teologiczny UŚ w Katowicach i diecezję katowicką Kościoła luterńskiego.

Na koniec wystąpił zespół „Równica” pod dyr. Renaty Ciszewskiej.

Wykorzystano tekst Roberta Karpa, za www.diecezja.bielsko.pl. Zdjęcia Agnieszka Jarczyk

Ekumenizm jest drogą do pojednania. Dzięki niemu można już teraz odczuć błogosławieństwo dialogu - uczymy się większej otwartości. Dzięki niemu stajemy się nie mniej, ale bardziej chrześcijanami. Wciąż podzieleni, tym boleśniej odczuwamy anomalie i skutki podziału. Pogłębia się w nas poczucie solidarności i wzajemnej przynależności. Błogosławiony niech będzie Bóg, że pozwolił nam żyć w czasach, kiedy coraz więcej wierzących z różnych Kościołów otwiera się na wielką i świętą ideę pojednania!

Wacław Hryniewicz (z książki Na drodze pojednania, str.13)

Kącik poezji

O Panno prześliczna, gromniczna!
Pod ogień Twój święcony,
wiszący nad woskiem gromnic,
przez las kolący i wyjące wilki,
idę bez wszelkiej obrony:
Nie módl się, ani się przyczyniaj,
ale tylko wspomnij!
Ty, coś rodziła Dziecię bez ognia i dachu,
a przez ucieczkę uszła od zamachu
i potem całe życie wyczekała w lęku
na Syna mękę.

Ty, coś chodziła między śmiertelnymi
najbliższa ziemi i najdalsza ziemi
- mnie, płomienia szukającą w białych świecach,
od napadu zbójckiego nie chroń,
ale mi gromnice dalekie jutrznię wyraźną rozniecaj
nad mgłą szronu, nad zawianą między chałupami sanną.

...I nie módl się, Najświętsza Panno,
Gwiazdo szczęśliwego, krótkiego konania,
nie módl się, Zorzo łask, nie osłaniaj,
tylko wspomnij.

(K. Hłakowiczówna)

Intencje Apostolstwa Modlitwy -

Luty

Intencja powszechna: Aby ci, którzy sprawują władzę materialną, polityczną lub duchową, nie pozwolili, by rządziła nimi korupcja.

Modlitwa do św. Klemensa

Święty Klemensie, Patronie naszej Parafii,
Bóg powołał Cię, abyś rządził Jego Kościołem,
a przez męczeństwo potwierdził to, coś sprawował na ołtarzu.
Prosimy Cię wspieraj nas, byśmy przez przykład Twojej wiary
i głoszoną przez Ciebie naukę mogli podążać ku naszemu
mistrzowi Jezusowi Chrystusowi. Amen.

DYŻURY SPOWIEDNIKÓW W TYM TYGODNIU

Dzień tygodnia **9. 00 - 10. 30**

poniedziałek	ks. M. Jenkner
wtorek	ks. T. Serwotka
środa	Franciszkanie
czwartek	ks. A. Gawlas
piątek	Św. Klemens

Dzień tygodnia **15. 00 - 16. 30**

poniedziałek	Św. Klemens
wtorek	Dominikanie
środa	Salezjanie
czwartek	Św. Klemens
piątek	Św. Klemens

Z życia parafii

- W sobotę, 20 stycznia, odbyło się tradycyjne spotkanie opłatkowe ministrantów i rodziców ministrantów, będące jednocześnie podsumowaniem służby oraz zakończonych w ubiegłą niedzielę odwiedzin duszpasterskich.

Spotkanie rozpoczęła uroczysta Msza Święta w intencji całej służby liturgicznej, po czym wszyscy przeszli do Czytelni Katolickiej, gdzie w miłej atmosferze dzielono się opłatkami oraz nastąpiło podsumowanie zakończonych odwiedzin duszpasterskich - kolędy.

Ks. Krzysztof dziękował wszystkim za zaangażowanie, z prośbą o gorliwą służbę w 2018 roku. Ministranci z kolei podziękowali Ks. Proboszczowi oraz ks. Krzysztofowi za opiekę oraz wszelką pomoc.

Podziękowano również mamom - Borysa Jędrzejczyka i Wojtusia Macury, oraz Grzegorzowi Podzorskiemu i Adamowi Bajorkowi za przygotowanie uroczystości w Czytelni.

Podsumowując, należy zaznaczyć, że grupa jest w fazie rozwojowej. Cieszy ciągle zwiększającą się liczbą kandydatów na ministranta, ale dobrze byłoby, gdyby tych chłopców było jeszcze więcej. Tak, aby nigdy przy ołtarzu nie brakowało ministrantów.

- W niedzielę usłyszeliśmy słowa podziękowania za przyjmowanie kapłana w domu w czasie kolędy. Usłyszeliśmy też zapewnienie, że pieniądze zebrane w tym czasie zostaną przeznaczone na remont cmentarza.

Kolekta niedzieli była na potrzeby naszej wspólnoty parafialnej. Kolektowali księża.

- W niedzielę, w ramach Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan w kościele w kościele ewangelickim miało miejsce nabożeństwo ekumeniczne z udziałem naszego Proboszcza i ks. Krzysztofa (relacja na str. 3).

JUBILACI TYGODNIA

Józef Martynek

Janina Konopka
Anna Suchanek
Władysław Szymala
Maria Brzóska
Roman Brudny
Jadwiga Borodziej
Agata Kapicka
Roman Pałaszyński
Maria Szewczyk
Maria Graczyk

Bogumiła Żabińska

**Zacnym Jubilatom życzymy pomyślności,
zdrowia, wielu łask Bożych za wstawiennictwem
Najświętszej Maryi Panny oraz radości i spokoju.**

„Po górach, dolinach...”

Barbara Langhammer (red. naczelny), Roman Langhammer (skład komputerowy), Franciszek Jaworski, ks. prob. Wiesław Bajger (ogłoszenia i intencje)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów i zmiany tytułów.

Wydawca: Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika w Ustroniu.

Koszt wydania: 1 zł.; ofiara dobrowolna.

Adres Redakcji: 43-450 Ustroń, ul. M. Konopnickiej 1, tel. 33 854 30 23 (Parafia: 33 854 24 49).

Strona internetowa Parafii: <http://www.parafiaustron.pl> **E-mail Redakcji:** barbaralanghammer@gmail.com